

Warszawa, dnia 21 października 2024 r.

DECYZJA

Działając na podstawie art. 89p ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U z 2023 r. poz.1504) oraz art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. 2024 r. poz.572) Rada do Spraw Uchodźców w składzie orzekającym:

1. Aleksandra ZUZIA - przewodnicząca
2. Jolanta ZABORSKA - członek
3. Ewa YORIADIS - członek

po rozpatrzeniu w dniu 21 października 2024 r. odwołania Pana:

XXX

XXX ur. r.

ob. Iraku

od decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców
nr DPU.420.2226.2022 z dnia 27 września 2022 r.
o odmowie nadania statusu uchodźcy i odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej

uchyla zaskarżoną decyzję i umarza postępowanie I instancji.

Niniejsza decyzja obejmuje także żonę Wnioskodawcy:

1. **xxx** oraz małoletnie dzieci:
xxx

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 2 kwietnia 2022 roku pan XXX, obywatel Iraku, zwrócił się, za pośrednictwem Komendanta Placówki Straży Granicznej w Czeremsze, do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wnioskiem zastała także objęta żona Aplikanta - XXX oraz troje małoletnich dzieci - XXX. We wniosku o ochronę jako powód opuszczenia kraju pochodzenia i ubiegania się o ochronę międzynarodową Cudzoziemiec zadeklarował trudną sytuację ekonomiczną oraz chęć zapewnienia odpowiedniej opieki medycznej córce. Jednocześnie Aplikant oświadczył, iż w kraju pochodzenia rodzina nie jest bezpieczna.

Z akt sprawy wynika, iż pan XXX z rodziną opuścił Irak w dniu 25 października 2021 roku, udając się do Turcji a następnie do Mińska. W dniu 1 kwietnia 2022 roku Cudzoziemcy zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Placówki Straży Granicznej w Czeremsze podczas próby pieszego przekroczenia granicy państwowej z Białorusi do Polski.

W dniu 30 sierpnia 2022 roku zostało przeprowadzone przesłuchanie Cudzoziemca na temat przyczyn i okoliczności opuszczenia kraju pochodzenia oraz prześladowań, których może doświadczyć ze strony władz państwowych, obaw, z powodu których nie chce, lub nie może korzystać z jego ochrony, a także motywów ubiegania się o ochronę międzynarodową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przesłuchanie przeprowadzono w obecności tłumacza języka kurdyjskiego sorani. Pan XXX nie zgłosił żadnych zastrzeżeń, co do przebiegu przesłuchania. Jednocześnie oświadczył, iż treść przekazywanych informacji była dla niego zrozumiała. W czasie przesłuchania Wnioskodawca oświadczył, iż w kraju pochodzenia mieszkał wraz z rodziną w XXX i należał do kurdyjskich sił zbrojnych. Jako główne powody ubiegania się o ochronę międzynarodową Wnioskodawca oświadczył „*Z trzech powodów. Pierwszy powód: moja córka jest chora i potrzebuje leczenia, drugi powód: ojciec żony został zamordowany, zaś trzeci powód: fatalna sytuacja ekonomiczna w kraju, jest coraz gorzej*”.

Po przeprowadzeniu przewidzianej prawem procedury, decyzją nr DPU.420.2226.2022 z dnia 27 września 2022 roku Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców postanowił odmówić

nadania panu XXX statusu uchodźcy na terytorium RP, powołując się na przepis art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP (dalej - ustawa o ochronie). Jednocześnie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców postanowił odmówić udzielania panu XXX ochrony uzupełniającej, powołując się na przepis art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie. W uzasadnieniu decyzji stwierdzono, że Cudzoziemiec nie spełnia przesłanek do udzielenia statusu uchodźcy i jednocześnie brak jest przesłanek do udzielenia ochrony uzupełniającej.

Od tej decyzji, pismem z dnia 10 października 2022 roku, Pełnomocnik Cudzoziemca wniosła odwołanie bez powołania konkretnych przepisów materialnych ani formalnych, które stanowiłyby podstawę odwołania.

W piśmie z dnia 31 października 2022 roku Cudzoziemiec został pouczone przez organ II instancji o treści art. 10 Kpa i 79a Kpa. Rada do Spraw Uchodźców utrzymała w mocy decyzję organu I instancji w dniu 13 grudnia 2022 r. Decyzję Rady Cudzoziemiec zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który wyrokiem z 9 maja 2023 r. (sygn .. akt IV SA/Wa 415/23) uchylił zaskarżoną decyzję. W dniu 28 lipca 2023 r. Pełnomocnik Pana XXX, adwokatka Ewa Ostaszewska-Żuk, wniosła o uchylenie decyzji organu I instancji w całości i umorzenie postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że pan XXX wraz z rodziną opuścił ośrodek dla cudzoziemców w Białej Podlaskiej i nie powrócił do niego przez okres 7 dni a także deklarował wprost chęć wycofania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w Polsce, należy uznać, że w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania na podstawie art. 40 ust. 1 pkt 1 i 2 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie. W sprawie nie ujawniły się okoliczności, które mogłyby świadczyć o sprzeczności umorzenia postępowania z interesem społecznym. W tej sytuacji Rada do Spraw Uchodźców postanowiła umorzyć na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 ustawy z dnia z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego postępowanie odwoławcze, które w tej sytuacji stało się bezprzedmiotowe.

Pełnomocnik Cudzoziemca zaskarżyła decyzję Rady do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W skardze z dnia 13 lutego 2024 roku Pełnomocnik Cudzoziemca zakwestionowała decyzję Rady z dnia 12 stycznia 2024 roku. W skardze wskazano na naruszenie przepisów postępowania, skutkujące wydaniem decyzji z rażącym

naruszeniem prawa, a konkretnie:

1. rażące naruszenie przepisów postępowania, skutkujące nieważnością zaskarżonej decyzji, w postaci art. 138 § 1 pkt 3 w zw. z art. 137 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm., dalej: "k.p.a.") poprzez bezpodstawne uznanie, że strona cofnęła odwołanie i w konsekwencji bezpodstawne umorzenie postępowania odwoławczego, podczas gdy na żadnym etapie postępowania strona nie cofnęła odwołania i brak było podstaw do umorzenia postępowania odwoławczego;

2. rażące naruszenie przepisów postępowania, skutkujące nieważnością zaskarżonej decyzji, w postaci art. 138§ 1 pkt 2 w zw. z art. 105§ 1 k.p.a. poprzez zaniechanie uchylecia decyzji organu I instancji w całości i umorzenia postępowania w całości, podczas gdy w toku postępowania administracyjnego strona cofnęła wniosek wymagany do wszczęcia i prowadzenia postępowania, a więc przestała istnieć podstawa orzekania o żądaniu strony i postępowanie stało się w całości bezprzedmiotowe;

3. naruszenie przepisów postępowania, mogące mieć wpływ na wynik sprawy, w postaci art. 40 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1264 ze zm., dalej: „ustawa o ochronie”) poprzez wadliwe uznanie, że wycofanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na etapie postępowania odwoławczego jest równoznaczne z cofnięciem odwołania, podczas gdy są to dwa różne oświadczenia i brak jest podstaw aby je utożsamiać, bowiem cofnięcie odwołania skutkuje umorzeniem postępowania odwoławczego, zaś wycofanie wniosku inicjującego postępowanie rodzi konieczność umorzenia tego postępowania w całości, nie zaś tylko na etapie odwoławczym.

W związku z powyższymi naruszeniami, na podstawie art. 145§ 1 pkt 2 i § 3 w zw. z art. 135 p.p.s.a. Pełnomocnik wniosła o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości, uchylecie decyzji organu I i II instancji w całości i umorzenie postępowania administracyjnego w całości.

Wojewódzki Sąd Administracyjny uchylił zaskarżoną decyzję Rady wyrokiem z dnia 3 lipca 2024 r. (Sygn akt IV SA/Wa 569/24) i

Rada do Spraw Uchodźców zważyła co następuje:

Należy wskazać, że złożenie przez pana XXX oświadczenia o cofnięciu wniosku, który zainicjował postępowanie w przedmiocie ochrony międzynarodowej oraz żądanie umorzenia postępowania w sprawie spowodowało, że organ orzekający nie mógł orzekać w sposób merytoryczny. Wszczęcie postępowania o udzielenie ochrony oparte jest bowiem na zasadzie skargowości, a jej odbiciem jest zasada dyspozycyjności postępowania administracyjnego, której istota zapewnia stronie rozporządzenie sprawą administracyjną do czasu zakończenia postępowania. Na skutek wycofania wniosku o ochronę przestał istnieć element warunkujący nawiązanie stosunku materialnego (por. wyrok WSA z dnia 13 kwietnia 2023 r., IV SA/Wa 333/23), czyli przestało istnieć żądanie Cudzoziemca o udzielenie mu ochrony. Zatem koniecznym stało się uchylene decyzji organu I instancji z dnia 27 września 2022 r. (o odmowie nadania statusu uchodźcy i odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej) oraz umorzenie postępowania pierwszej instancji na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa ponieważ postępowanie pierwszoinstancyjne stało się bezprzedmiotowe, przy czym chodzi tu o obiektywną bezprzedmiotowość, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Jednakże Strona może wnieść na nią skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, jeżeli uzna, że jest ona niezgodna z prawem. Skargę wnosi się za pośrednictwem Rady do Spraw Uchodźców, adres do korespondencji: Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa. Strona skarżąca decyzję wydaną w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej nie ma obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Skarżący może zwrócić się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o przyznanie mu prawa pomocy w zakresie ustanowienia adwokata lub radcy prawnego.

Przewodnicząca składu orzekającego:

.....
Członek
Członek

Otrzymują:

1. Pani Ewa Ostaszewska -Żuk, adwokat
Pełnomocnik Pana an
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców (w zał. akta sprawy)
3. a/a

ey